

||Mk 6 34 ³⁶Když uviděl zástupy, měl s nimi soucit, neboť ti lidé byli unavení a zemdlení jako ovce, které nemají pastýře^p. ³⁷Tu

říká svým učedníkům: „Žeň je hojná, ale dělníků je málo; ³⁸proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“

||Lk 10 2

Jan 4 35-38

2. APOŠTOLSKÁ ŘEČ

Vyslání Dvanácti.

||Mk 3 14-15;
6 7
||Lk 9 1
Mt 8 29+

10 ¹Ježíš k sobě povolal svých dvanáct učedníků^a a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc a každou slabost.

||Mk 3 16-19
||Lk 6 13-16
Sk 1 13

²Toto jsou jména dvanácti apoštolů^b: první Šimon nazývaný Petr a jeho bratr Ondřej; potom Zebedeův syn Jakub a jeho bratr Jan; ³Filip a Bartoloměj; Tomáš a celník Matouš; Alfeův syn Jakub a Tadeáš; ⁴Šimon Horlivec a Jidáš Iškariotský, právě ten, který ho zradil. ⁵Těch dvanáct Ježíš vyslal a dal jim takovéto příkazy:

Lk 9 52-53
Jan 4 9,40

3 2+; 4 17+

Lk 10 9,11

„Nevydávejte se cestou k pohanům a nevcházejte do samaritánského města; ⁶jděte spíš ke ztraceným ovcím z Izraelova domu^c. ⁷Cestou vyhlašujte: Nebeské království je zcela blízko. ⁸Uzdravujte nemocné, mrtvé probouzejte k životu, očisťujte malomocné, vyhánějte zlé du-

chy. Zdarma jste dostali, zdarma dávejte. ⁹Neobstarávejte si zlato ani stříbro, ani drobné peníze do svých opasků, ¹⁰ani mošnu na cestu, ani dvoje šaty, ani opánky, ani hůl: neboť dělník si zaslouží svou obživu.

Lz 55 1

Sk 8 20

||Mk 6 8-9

||Lk 9 3;

10 4

||Lk 10 7

||1Kor 9 14

||Mk 6 10-11

||Lk 9 4-5;

10 5-12

¹¹Ať přijdete do kteréhokoli města či vesnice, vyptejte se na někoho, kdo se těší vášnosti, a přebývejte u něho, dokud neodejdete. ¹²Když vstoupíte do domu, pozdravte jej^d. ¹³Je-li ten dům toho hoden, ať na něj přijde váš pokoj; pokud ne, ať se váš pokoj vrátí k vám. ¹⁴A nepřijme-li vás někdo a nebude naslouchat vašim slovům, vyjděte z toho domu nebo z toho města a setřeste si prach s nohou^e. ¹⁵Vpravdě vám říkám: v Den Soudu bude snesitelnější sodomské a gomorské zemi než onomu městu. ¹⁶Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky: buďte tedy obezřelí jako hadi a bezelstní jako holubice.

Sk 13 51;

18 6

= 11 24

Gn 13 13;

18 16 - 19 29

||Lk 10 3

7 15

1Kor 14 20

p) [9 36] Biblický obraz: Nm 27 17; 1 Král 22 17; Jdt 11 19; Ez 34 5.

a) [10 1] Mt předpokládá, že vyvolení Dvanácti je známou věcí, zatímco Mk a Lk se o něm zmiňují výslovně a odděleně od zprávy o vyslání apoštolů.

b) [10 2] Seznam dvanácti apoštolů, srv. Mk 3 14+ a Lk 6 13+, se nám dochoval ve čtyřech podobách, podle Mt, Mk, Lk a Sk. Dělí se na tři skupiny po čtyřech jménech, které ve všech formách seznamu začínají týmž apóstolem: Petrem, Filipem a Jakubem Alfeovým. Ale v pořadí jmen uvnitř každé skupiny může docházet k různým obměnám. V první skupině, do níž jsou zařazeni učedníci Ježíšovi nejbližší, spojují Mt a Lk bratry Petra a Ondřeje, Jakuba a Jana; ale u Mk a ve Sk je Ondřej odsunut na čtvrté místo a ustupuje oběma synům Zebedeovým, kteří se stali spolu s Petrem třemi důvěrníky Páně, srv. Mk 5 37+. Vedle toho se v časově pozdějších Skutcích přesune Jakub Zebedeův za svého mladšího bratra Jana, který nabyl větší důležitosti, srv. Sk 1 13; 12 2+, a již Lk 8 51+; 9 28. Ve druhé skupině sdružující apoštoly, kteří měli patrně zvlášť blízko k nežidovským kruhům, přechází Matouš v se-

znamech Mt a Sk na poslední místo; a pouze u Mt je nazýván „celníkem“. Ve třetí, snad nejžidovštější skupině, je sice Tadeáš (var.: Lebbeus) z Mt a Mk totožný s Judou (synem) Jakubovým z Lk a Sk, zato však sestupuje v obou těchto seznamech z druhého na třetí místo. Šimon Zelotů z Lk a Sk je jen řecký překlad aramejského Šimon *Qan'ana* z Mt a Mk. Zrádce Jidáš Iškariotský je uváděn vždy na posledním místě. Jeho jméno se často vykládá jako „muž z Keriothu“, srv. Joz 15 25, ale mohlo by také pocházet z aramejského *šekarja*, „lhář, pokrytec“.

c) [10 6] Biblický hebraismus: izraelský lid, – Protože jsou dědici vyvolení a slibů, má se Židům dostat nabídky mesiášské spásy jako prvním: ale srv. Sk 8 5; 13 5+.

d) [10 12] Orientální pozdrav spočívá v přání pokoje. Toto přání je chápáno, v. 13, jako něco velmi konkrétního, co nemůže vyznít naprázdno, a co se tedy, nemůže-li se to naplnit, vrací k tomu, kdo to vyslovil.

e) [10 14] Rčení židovského původu. Prach každé země mimo Svatou zemi je považován za nečistý: zde prach každé země, která nepřijímá Slovo.